

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/195/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617207568
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617207568.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o., so sídlom Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČO: 24 785 199, zastúpeného JUDr. Jiřím Šmídom, usadeným euroadvokátom, so sídlom Bratislava, ul. Svornosti 43, proti žalovanému N. I., nar. XX. X. XXXX, bytom G. XXX, v spore o zaplatenie 228,52 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 127,49 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 127,49 eura od 17. 12. 2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 11. 12. 2017, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 326,78 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 163,13 eura od 17. 12. 2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný uzatvoril s obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 571009237, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 260 eur. Uvedený úver sa zaviazal vrátiť, spolu so zmluvnými úrokmi a poplatkom za garantovanú službu, spolu vo výške 65,39 eura, v 45 týždenných splátkach, pričom prvá splátka bola splatná v 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, t. j. 11. 2. 2014 a posledná splátka dňa 16. 12. 2014. Spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvoril žalovaný dňa 4. 2. 2014 aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru/o poskytnutí služby komfort, ktorá spočívala vo výbere splátok povereným zamestnancom priamo v bydlisku žalovaného alebo inom mieste podľa jeho určenia. Za uvedenú službu sa zaviazal žalovaný zaplatiť celkovo 133,90 eura v 45 splátkach, splatných spoločne so splátkami úveru. Celkovo sa žalovaný zaviazal zaplatiť 459,29 eura, pozostávajúcich z istiny úveru vo výške 260 eur, úroku, administratívneho poplatku/poplatku za garantovanú službu vo výške 65,39 eura a čiastky na zabezpečenie splátok úveru/poskytnutie služby komfort vo výške 133,90 eura. Celková výška splátky predstavovala 10,21 eura. Žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi spolu 132,51 eura, teda uhradil 12 splátok úveru a zo splátky č. 13 sumu 9,99 eura. Žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 12. 2016. Žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 16. 12. 2016. Predmetom žaloby je istina vo výške 163,13 eura, neuhradená suma zo zmluvy o zabezpečení splátok/o poskytnutí služby komfort vo výške 98,26 eura a náklady spojené s úverom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 65,39 eura, ako aj úrok z omeškania od 17. 12. 2016 do zaplatenia.

2. Podaním, doručeným súdu dňa 22. 3. 2018, vzal žalobca podanú žalobu v časti o zaplatenie 98,26 eura späť, čím sa, v súlade so zákonným ustanovením § 145 ods. 3 Civilného sporového poriadku, stalo predmetom sporu zaplatenie 228,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 163,13 eura od 17. 12. 2016 do zaplatenia, bez potreby rozhodovania o zastavení konania v časti, nakoľko žalovanému ku dňu doručenia späťvzatia žaloby v časti žaloba ešte doručená nebola.

3. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadril, hoci bol na to vyzvaný uznesením zo dňa 26. 4. 2018, ktoré mu bolo doručené, spolu s podanou žalobou, dňa 15. 6. 2018.

4. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

6. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariaďoval, keďže v spore ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené dňa 4. 7. 2018 oznámením, vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 4. 7. 2018, zveseným dňa 13. 7. 2018, teda najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Obchodná spoločnosť Provident Financial, s. r. o. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 4. 2. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 260 eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver, spolu s úrokom vo výške 22,90 % ročne, čo činí 28,21 eura, a poplatkom za garantovanú službu vo výške 37,18 eura, spolu 325,39 eura, splatiť v 45 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 7,24 eura a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 6,83eura. Termín konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na 7. deň 45. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) predstavovala 69,48 %, priemerná hodnota RPMN 50,91 %. Podľa čl. 4. zmluvy, za poplatok za garantovanú službu sa Provident zaväzuje pre zákazníka zabezpečiť službu prevenciu kumulácie neuhradených splátok prostredníctvom telefonického upozornenia alebo listového upozornenia na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa zmluvy, podporu prostredníctvom zákazníckej telefonickej linky a kontaktných centier na pobočkách, ktoré sú na pobočkách v súvislosti s poskytovaním informácie o úvere a právach a povinnostiach podľa zmluvy, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia, službu poskytnutia karty splátok ako pomôcku na vedenie záznamov o platbách, na základe písomnej žiadosti zákazníka, ktorý je v omeškaní s úhradou sumy splatnej podľa zmluvy najmenej 4 týždne, akceptovať splácanie tejto sumy v osobitných splátkach, rozdelených najviac na obdobie 4 týždňov a zároveň si neuplatniť vo vzťahu k takejto splatnej sume právo na odstúpenie od zmluvy alebo na úroky z omeškania.

9. Dňa 4. 2. 2014 uzatvorili Provident Financial, s. r. o. a žalovaný zmluvu o zabezpečení splátok úveru, v ktorej sa Provident Financial, s. r. o. ako poskytovateľ zaviazal, že bude žalovanému za odmenu počas platnosti zmluvy pravidelne poskytovať službu, spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol zákazníkovi poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 571009237 a v jej bezodkladnom použití na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru, a to spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v mieste trvalého pobytu zákazníka alebo na inom mieste, určenom predchádzajúcou vzájomnou dohodou zmluvných strán. Žalovaný sa zaviazal za poskytnutie uvedenej služby zaplatiť celkovú odmenu vo výške 133,90 eura, a to v 45 pravidelných splátkach vo výške 2,97 eura od prvej do predposlednej splátky a vo výške poslednej splátky 3,22 eura.

10. Podľa výpisu splátok a úhrad žalovaný uhradil právnenému predchodcovi žalobcu spolu 132,51 eura.
11. Obchodná spoločnosť Provident Financial, s. r. o. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 16. 12. 2016 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanému v celkovej výške 326,78 eura. Obchodná spoločnosť Provident Financial, s. r. o. žalovanému dňa 16. 12. 2016 oznámila, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 12. 2016 postúpila na žalobcu pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 571009237 vo výške 232 eur a zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru vo výške 95 eur.
12. Predžalobnou výzvou zo dňa 5. 10. 2017 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 334,25 eura, v lehote do 16. 10. 2017.
13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.
15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
17. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 4. 2. 2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.
18. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.
19. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.
20. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.
21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).
22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba H. F. E. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žaloba sa žalovaného nároku domáhal dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru, uzavretých medzi jeho právnym predchodcom (obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s. r. o.) a žalovaným. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že obchodná spoločnosť Provident Financial, s. r. o. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý sa zaviazal splatiť, spolu s dojednaným úrokom a poplatkom za garantovanú službu, v týždenných splátkach. Súčasne s uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreli zmluvné strany aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, v ktorej sa zaviazal veriteľ ako poskytovateľ poskytovať žalovanému službu, spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru a žalovaný sa zaviazal za úhradu uvedenej služby zaplatiť poskytovateľovi odmenu v pravidelných týždenných splátkach, splatných spolu so splátkami úveru. Nakoľko zmluvy boli uzatvorené medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmlúv v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, naopak, pri uzatváraní zmlúv nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti), jednalo sa o spotrebiteľské zmluvy.

27. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Uvedený údaj predstavuje dôležitú veličinu pre spotrebiteľa pri prevzatí úveru, nakoľko určuje, do akého konkrétneho dátumu, pri riadnom plnení si povinností zo zmluvy o úvere, bude povinný uhrádzať dojednané splátky. Termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru sa pritom rozumie konkrétny dátum, ktorý musí byť v zmluve dojednaný jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom tak, aby spotrebiteľ už pri dojednávaní zmluvy vedel, dokedy bude povinný plniť si záväzky zo zmluvy. Dojednanie termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, je však neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného dôvodu neplatné. Právny predchodca žalobcu naformuloval údaj o termíne konečnej splatnosti úveru tak, že je ním „7. deň 45. týždňa po dni uzavretia zmluvy“. Uvedená formulácia neprímerane sťažuje spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane zistiť, dokedy bude povinný plniť si záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Je neprípustné, aby dodávateľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere formuloval dojednanie obligatórnej náležitosti zmluvy tak, aby bolo nezrozumiteľné pre spotrebiteľa a spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy nemohol prostým oboznámením sa s dojednaním (teda nie prácnym výpočtom) zistiť jeho obsah. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/346/2017, ktorý o spôsobe dojednania termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere, vypracovanej právnym predchodcom žalobcu, uviedol, že: „... ide o obligatórnu náležitosť zmluvy, na ktorej rešpektovaní je nutné striktne trvať a nie je možné stotožniť sa s účelovým výkladom pojmu termín prezentovaného žalovaným. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru totiž musí byť vymedzená určitým spôsobom/termínom, čiže nepostačuje uvedenie len počtu týždňov, počas ktorých bude spotrebiteľ úver splácať; o to viac, ak predmetná zmluva nestanovuje určitým/jednoznačným spôsobom ani termín začiatku splácania úveru. ...Údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - v zmysle konkrétneho dátumu - totiž posudzovaná zmluva nepochybne neobsahuje. ...Opísaná konštrukcia, mimo rámca rozumnej pochybnosti, nepredstavuje jednoznačné vymedzenie konečnej splatnosti úveru, ako je tomu napr. pri štandardne používanom spôsobe, napr. splatnosť prvej splátky 20. 7. 2010, konečná splatnosť 20. 7. 2015. Naopak, ide o zbytočne neprehľadný, prácný spôsob doslova „výpočtu“ a nie konkrétneho/presného určenia konečnej splatnosti, vedúci skôr k nejasnostiam než k žiaducemu stavu jednoznačného vymedzenia podmienok v rámci kontraktácie tak, aby sa predišlo sporom založeným nejasnými dojednaniami.“

28. Nakoľko poskytnutý úver sa považoval, z dôvodu absencie zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (termínu konečnej splatnosti úveru) za bezúročný a bez poplatkov, prislúchalo žalobcovi len právo na vrátenie poskytnutého úveru. Keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 260 eur a žalovaný uhradil celkovo 132,51 eura, čo nebolo medzi stranami

sporu sporné, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 127,49 eura. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobcovi z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru neprislúchal nielen úrok vo výške 28,21 eura, ale ani poplatok za garantovanú službu vo výške 37,18 eura. Navyše, dojednanie o poplatku za garantovanú službu (odhliadnuc od bezpoplatkovosti poskytnutého úver), súd považoval za neplatné z dôvodu jeho rozpornosti s dobrými mravmi. Žalovaný mal zaplatiť uvedený poplatok za služby, poskytnutie ktorých právnym predchodcom žalobcu bolo neisté, ku poskytnutiu uvedených služieb ani nemuselo dôjsť a v čase uzatvárania zmluvy nebolo zrejmé, či takéto služby právnym predchodca žalobcu žalovanému aj reálne poskytne (s výnimkou poskytnutia karty splátok, ktorá však nepochybne predstavuje len poskytnutie listiny, na ktorú sa evidujú vykonané platby, predstavuje preto len jednoduchý a bežný administratívny úkon spojený so spotrebiteľským úverom, ktorému je odmena vo výške 37,18 eura úplne neprimeraná). Žalovaný sa teda v zmluve zaviazal na plnenie, za ktoré mu zo strany právneho predchodcu žalobcu nebolo reálne poskytnuté žiadne protiplnenie a poskytnutie protiplnenia v budúcnosti bolo neisté. Napriek uvedenej skutočnosti však suma poplatku bola rozpočítaná do jednotlivých splátok úveru, na úhradu ktorých sa žalovaný zaviazal. Navyše, služby, ktoré mohli byť právnym predchodcom žalobcu poskytnuté, predstavujú len bežné administratívne činnosti veriteľa spojené so správou spotrebiteľského úveru.

29. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to vo výške 5,05 % ročne, ktorá bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, odo dňa uplatneného v žalobe, t. j. od 17. 12. 2016, nakoľko, vzhľadom na počet dojednaných týždenných splátok, ktorými mal byť poskytnutý úver splatený, už nepochybne k uvedenému dátumu bol žalovaný s plnením svojho peňažného záväzku v omeškaní (žalobca v žalobe tvrdil a žalovaný jeho tvrdenie nerozporoval, že posledná splátka úveru sa stala splatnou dňa 16. 12. 2014), avšak len zo sumy priznanej istiny, t. j. zo sumy 127,49 eura. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

30. Napriek tomu, že žalobca vzal podanú žalobu v časti o zaplatenie 98,26 eura, čo by zodpovedalo sume žalobcom tvrdeného nároku zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru (avšak v späťvzati žaloby v časti to výslovne neuviedol), späť súd považuje za potrebné uviesť, že uvedenú zmluvu považoval za neplatnú, preto z nej žalobcovi neprislúchalo žiadne plnenie. Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp. zn. 13Co/64/2017 vo vzťahu k zmluve o zabezpečení splátok úveru uviedol, že: „... ide o plnenie za doplnkovú službu, ktorou žalovaný prostredníctvom svojich zástupcov hotovostne inkasuje splátky spotrebiteľského úveru. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok.“ Podľa citovaného rozhodnutia tiež: „...sa javí, že zo strany žalovaného sa jedná o cielene vytvorenú konštrukciu, ktorá sleduje jediný cieľ, a to dosiahnuť vyššie protiplnenie za poskytnutie peňažných prostriedkov, oproti tomu aké by žalovaný získal z úrokov formálne uvedených v zmluve. Poplatky, spolu s úrokmi, ktoré požaduje žalovaný od žalobcu ako spotrebiteľa, prevyšujú spoločensky akceptovateľnú výšku.“ Právny predchodca žalobcu žalovanému, spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predložil na podpis aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, v ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť odmenu za „službu“, spočívajúcu v preberaní splátok úveru v mieste jeho bydliska. Uvedená zmluva bola jednoznačne formulárovou zmluvou, ktorej obsah nemal žalovaný ako spotrebiteľ možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Právny predchodca žalobcu sa síce zaviazal v zmluve na poskytovanie „služby“, ktorá však, vzhľadom na dojednanú odmenu, ktorú mal za ňu žalovaný zaplatiť (vo výške viac ako 50 % sumy poskytnutého úveru), nepredstavuje primerané protiplnenie. Uvedená „služba“ predstavovala výhodu skôr pre právneho predchodcu žalobcu, ktorý mal peňažné prostriedky prevzaté od spotrebiteľa ihneď k dispozícii. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby za takto dojednanú „službu“ bol spotrebiteľ povinný platiť odmenu, navyše v tak neprimeranej výške (pričom z poskytnutého úveru bol povinný zaplatiť veriteľovi súčasne aj dojednaný úrok).

31. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore mal súd preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. dňa 16. 12. 2016, predmetom ktorej bolo aj postúpenie žalovanej pohľadávky ako aj z oznámenia o postúpení pohľadávky.

32. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v spore predstavoval 127,49 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 56 %, jeho neúspech 101,03 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 44 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 12 % (56 % - 44 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12 %. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.